

Nr 532.

Av herr **Lundqvist**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 144, angående vissa anslag till fångvården m. m.*

Vid den prövning av personalbehovet, som verkställdes av 1951 års fångvårdsutredning, fastställdes i princip att bevakningsbefäl under dagtid alltid skall finnas tillgängligt vid de slutna fångvårdsanstalterna. Därav följde att antalet befälstjänster i överkonstapelgrad icke med då föreliggande behov av dylika tjänster var tillräckligt. Som en följd därav föreslogs då bl. a. inrättande av s. k. dagkonstapeltjänster, vilkas innehavare skulle tjänstgöra som ersättare för överkonstaplar och erhålla ersättning som om de vikarierade för överkonstapel. Fångvårdsutredningen fastslog, att vid dåvarande tidpunkt behovet av dagkonstapeltjänster uppgick till ett antal av 21. Framställningen bifölls av 1952 års riksdag, och tjänsterna inrättades från den 1 juli 1952.

Fångvårdsstyrelsen har med hänsyn till det föreliggande tjänstebehovet till årets riksdag hemställt, att de berörda tjänsterna helt skulle jämsställas med och erhålla tjänsteställning som överkonstaplar.

Efter sedvanlig remissbehandling av ärendet har departementschefen i Kungl. Maj:ts proposition nr 144 s. 25 anmält, att han icke kan förorda den av fångvårdsstyrelsen begärda uppflyttningen av tjänsterna.

På grund av förhållandena vid fångvården i allmänhet och svårigheterna att kunna erhålla kvalificerad och lämplig arbetskraft till de ovan berörda tjänsterna, anser jag det skäligt att dessa tjänster jämsställas med och lönegradsplaceras som överkonstapel. Det bör erinras om att denna fråga icke varit föremål för tjänsteförteckningskommitténs prövning eftersom denna kommitté icke haft att taga ställning till antalet tjänster i viss lönegrad.

Med stöd av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen ville besluta att uppflytta 21 vaktkonstapeltjänster i Ca 12, s. k. dagkonstapeltjänster, till överkonstapeltjänster i Ca 14.

Stockholm den 9 april 1953.

Artur E. Lundqvist.